

sive statsstøtte skal man have noget, der ligner et marked?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil sådan set gerne opfordre hr. Per Clausen, som jeg jo også kender som en visionær mand og en, der godt kan lide sådan at gå i debat om, hvad der kommer i fremtiden, til, at vi prøvede at bevæge os lidt væk fra de tal og de forestillinger, vi har om hinanden, og så prøvede at udvikle det her sammen. For netop det nye landdistriktprogram lægger jo op til, at vi kan skabe fornyelse, innovation, produktforbedringer, kvalitetsforbedringer, alle de ting, som er så spændende, og som gør, at fødevareindustrien kan udvikle sig. Det synes jeg da at vi skulle gå sammen om.

Så kan man godt sige: Jamen der blev da på et europæisk topmøde åbnet op for muligheden for frivillig modulation. Og i en forhandling er det sådan, at man giver og man tager; nogle gange får vi noget på forskningsområdet, og nogle gange er der nogle, der får noget andet på det her område, men det gør da ikke, at vi så bagefter skal sige, at så skal man forsvare det, som nogen meget gerne vil have, hvis man oprigtigt mener, at landbrugsstøtten burde afvikles ens hele vejen. For kun på den måde er det de mest effektive, de dygtigste, dem, der har de største visioner, som har en mulighed for at overleve, og det må da sådan set være det rigtige, at det er dem, der skal vinde ved det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Vi har netop overstået en debat om landdistriktordningen, og ministeren har været ganske sikker på virkningen af den ordening. Hvad er så grunden til, at den ikke også skulle have den samme virkning som den, ministeren skitserede tidligere, hvis man nu gjorde ordningen større i kraft af den her mulighed, som der lægges op til i beslutningsforslaget? Det ville jo være naturligt at tro, at det ville skaffe mange nye arbejdspladser. Vil ministeren prøve at forklare, hvor mange arbejdspladser der tabes ved en omlægning som den, der skitseres her? Det kunne jo være lige så interessant at få at vide, hvor mange arbejdspladser der skabes.

Ministeren ved jo lige så godt, som jeg ved, at de beregninger, man lavede i forbindelse med vandmiljøplanen, for en stor dels vedkommende var fup og fiduser. Ministeren siger nu her, at

det var 7.000 arbejdspladser, og så var det 25.000 arbejdspladser – altså, det var jo helt afgørende for det tal, hvilke forudsætninger man lagde ind i sin beregning, og derfor var det jo ikke særlig rimeligt at gøre det på den måde under så alvorlige forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg har fuld forståelse for, at hr. Jens Peter Vernersen vil sige, at det gab, der er mellem 7.000 og 25.000 eller 23.000 beskæftigede, er meget afgørende. Det er ikke det afgørende for mig. Det afgørende er, at 7.000 er alt for mange – bare 7.000. Og jeg synes, hr. Jens Peter Vernersen skulle komme med på det hold, der forsvarer slagteriarbejdere og alle andre, som også har en ret til at have et job her.

Der skal man ikke give et produktionsserhverv nogen dårlige vilkår og så sørge for, at de mister deres job, kun fordi man synes, at det kunne være spændende, at vi gik foran, ikke fordi slagteriarbejdere ikke er dygtige og effektive, har visioner og kan deres ting – og det samme med hensyn til landbruget – nej, fordi man synes, vi skal gå længere, end andre skal.

Lad os nu den her gang gå sammen, og lad os så se; så vil den bedste vinde, og der vil Danmark både i produktionsleddet og i forædlingsleddet vise sig at være blandt de allerypperste i verden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Jens Peter Vernersen for anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, at ministeren overskrider enhver anstændighed, når han taler om, at vi vil nedlægge arbejdspladser. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at en omlægning vil skaffe nye arbejdspladser. Jeg synes altså, ministeren skulle stoppe den der propaganda, og så synes jeg, ministeren skulle tænke lidt på, hvad der giver arbejdspladser, og hvad der ikke giver arbejdspladser. Vi har set, at bare svinene koster 10 øre mere pr. kilo i Tyskland, så er det der, de bliver slagtet. Det har ministeren jo hverken kunnet gøre det ene eller det andet ved.

Han har ikke engang kunnet forklare sine venner ovre i landbruget, at man måske skulle forsøge at slagte svinene herhjemme. Det eneste, der tæller, er, om man kan få 10 øre mere pr. kilo,